

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200469
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619200469.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: R Collectors, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297692, proti žalovanému: R.V. Š., V.. XX.XX.XXXX, B. P. P. XXX, XXX XX P., štátny občan Slovenskej republiky, v spore o zaplatenie 5.000,00 Eur s prísl. takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.01.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia dlžnej istiny vo výške 5.000,00 Eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 3.500,61Eur, zmluvného úroku vo výške 16,30% ročne zo sumy 5.000,00 Eur od 23.01.2019 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.000,00 Eur od 23.01.2019 do zaplatenia, bankových poplatkov vo výške 57,10 Eur a trov konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX medzi Poštovou bankou a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. Žalobca svoj nárok odvodzuje zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorého neoddeliteľnou súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov. Na základe tejto Zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky v sume 5.000,00 Eur. Žalovaný sa zaviazal právnenému predchodcovi žalobcu vrátiť istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa dohodnutej zmluvy. Žalovaný si svoje povinnosti neplnil riadne a včas a v dôsledku omeškania žalovaného s plnením poskytnutého úveru, právny predchodca žalobcu v zmysle § 565 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil dňa 11.02.2016 úver za predčasne splatný. Ani po vyhlásení predčasnej splatnosti, žalovaný dlžnú sumu z úveru neuhradil ani len sčasti.

3. Dňa 05.12.2018 vyšiel v Zbierke zákonov pod č. 343/2018, zákon z 27.11.2018, ktorým sa doplnil zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. To znamená, že počnúc dňom 05.12.2018 nadobudla účinnosť novela Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej bol za § 54 vložený § 54a so znením: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.“

4. Z dôvodovej správy vyššie uvedenej novely Občianskeho zákonníka vyplýva, že zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia, je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL US 11/2016-60 zo dňa 07.02.2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5d zákona č. 250/2007 Zb. zákonov o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej Národnej Rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nie je v súlade s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zákonodarca ďalej uvádza, že cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh vo vzťahu, ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať s dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

5. Nakoľko žalobca podal návrh na tunajší súd dňa 28.01.2019, teda už za účinnosti vyššie uvedenej novely Občianskeho zákonníka, súd po predbežnom právnom posúdení žaloby zo skutočností tvrdených v žalobe a pripojených listinných dôkazov, s prihliadnutím na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, dňa 21.03.2019 vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby podľa § 138 CSP.

6. Na výzvu súdu žalobca reagoval písomným podaním zo dňa 02.04.2019, kde súdu oznámil, že svoju pohľadávku nepovažuje za premlčanú a má za to, že nedošlo k naplneniu uvedeného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu zotrváva na podanej žalobe v plnom rozsahu.

7. Procesným uznesením sp. zn. 11Csp/8/2019-72 zo dňa 09.04.2019 súd vyzval žalovaného k vyjadreniu sa k žalobe a uvedeniu rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, pripojenia listinných dôkazov, prípadne označenia dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný si uznesenie súdu prevzal dňa 17.04.2019, pričom v stanovenej 10 dňovej lehote sa k podanej žalobe nevyjadril, ani nenavrhol vykonať nijaké dôkazy.

8. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 12.06.2019, ktorého sa žalobca nezúčastnil. Svoju neúčast' na vytýčenom pojednávaní ospravedlnil písomným podaním, doručeným súdu dňa 05.06.2019, v ktorom z dôvodu hospodárnosti konania ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s konaním vo veci samej v jeho neprítomnosti.

9. Pojednávania sa osobne zúčastnil žalovaný, ktorý súdu uviedol, že si je vedomý svojej dlžoby voči právnemu predchodcovi žalobcu, nakoľko mu skutočne poskytnutý úver vo výške 5.000,00 Eur, ktorý pre svoju zlú finančnú situáciu nebol schopný splácať. Vzhľadom ku skutočnosti, že od poskytnutia úveru už ubehla značná doba, z opatrnosti vzniesol námietku premlčania nároku.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, a to najmä: žalobou, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 11.02.2016 a pripojenou poštovou doručenkou, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru z 18.01.2016, poštovým podacím hárkom, aktuálnym stavom úveru, aktuálnym stavom pohľadávky zo Zmluvy o úvere ku dňu 22.01.2019, Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby s účinnosťou od 03.08.2015, Všeobecnými obchodnými podmienkami Poštovej banky a.s., a vypočítaním žalovaného na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

11. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Lepšia splátka“, č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému spotrebiteľský úver 5.000,00 Eur, s počtom mesačných splátok 48, termínom konečnej splatnosti úveru 15.09.2019, výškou mesačnej úhrady 149,00 Eur, fixnou úrokovou sadzbou 16,30% p.a., RPMN 17,60% p.a., priemernou RPMN 13,50% p.a., odplátou za poskytnutie úveru 17,74% p.a., celkovou čiastkou, ktorú má klient zaplatiť 6.859,79 Eur a so splatnosťou prvej mesačnej úhrady 15.10.2015. Úver sa žalovaný zaviazal splácať z účtu v Poštovej banke, a.s., vždy k 15. dňu v mesiaci.

12. Z článku 4. bodu 4.1 Zmluvy o úvere vyplýva, že banka poskytuje dlžníkovi úver predovšetkým na splatenie predchádzajúcich záväzkov a dlžník je povinný záväzky splatiť v súlade s podmienkami uvedenými v tejto Zmluve o úvere a v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery. V opačnom prípade je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celého úveru poskytnutého v zmysle Zmluvy o úvere, vrátane príslušenstva.

13. Písomným upozornením: „Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“, právny predchodca žalobcu dňa 18.01.2016 upozornil žalovaného, že porušil ustanovenia Zmluvy o úvere a napriek predchádzajúcej upomienke neuhradil svoje záväzky voči Poštovej banke a.s.. Zároveň bol žalovaný upozornený, že ku dňu 15.01.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 625,60 Eur, a preto ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy, je banka oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným.

14. Písomným podaním: „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 11.02.2016, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému zosplatenie celého úveru ku dňu 11.02.2016 v celkovej výške 5.411,21 Eur. Z pripojenej doručky súd zisťuje, že uvedené písomné oznámenie o zosplatení si žalovaný prevzal dňa 16.02.2016.

15. Aktívnu vecnú legitimáciu v konaní preukázal žalobca predložením Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Zmluva o úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok je zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody podľa § 261 ods. 3 písm.d) Obchodného zákonníka, a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Nakoľko však z obsahu zmluvy vyplýva, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania a žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, ide o spotrebiteľský úver, ktorý spĺňa definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm.a) a b) zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a uzavretá zmluva z 08.09.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. d) citovaného zákona, a teda úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy je v danom prípade popri Obchodnom zákonníku nutné aplikovať aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Zb.z., ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2 prvej vety Obč. zákonníka.

18. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného ako aj vzhľadom na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, súd posudzoval uplatnený nárok žalobcu z hľadiska včasnosti jeho podania a možnosť jeho vymáhania pred súdom.

19. Premlčanie definujeme ako márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva. Znamená výrazne oslabenie subjektívneho práva strany sporu, nakoľko premlčaním síce nárok žalobcu nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný, ak sa povinný pred súdom bráni vznesením námietky premlčania. Nárok oprávnenej strany sporu trvá aj naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevymáhateľným. V prípade, že dlžníkom, a teda povinným subjektom je spotrebiteľ, súd je povinný prihliadnuť aj na znenie § 54a Občianskeho zákonníka a ex offo skúmať, či pohľadávka žalobcu nie je premlčaná a môže žalobca svoj nárok uplatniť v súdnom konaní.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

26. Z predloženého listinného dôkazu: „Aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018“ súd zisťuje, že prvá splátka úveru vo výške 143,00 Eur bola splatná dňa 15.10.2015, ktorú žalovaný neuhradil, ani žiadnu ďalšiu splátku, v dôsledku čoho došlo k 11.02.2016 k zosplatneniu celého úveru. Do vyhlásenia zosplatnenia, žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. Keďže žalovaný nezaplatil tri po sebe nasledujúce splátky, žalobca využil svoje právo a upozornil žalovaného v upomienke zo dňa 18.01.2016 na možnosť zosplatnenia celého úveru. Nakoľko žalovaný nevykonal žiadnu úhradu ani v dodatočne stanovenej lehote, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru, čo žalovanému oznámil listom zo dňa 11.02.2016.

27. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná, pričom táto podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného je zrejmé, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti. Táto splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Prvou nezaplatenou splátkou od ktorej sa odvíjalo aj zosplatnenie celého úveru bola splátka zo dňa 15.10.2015, a teda od tejto doby začala najneskôr plynúť aj premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 103 tak uplynula dňa 15.10.2018, preto je celý nárok žalobcu premlčaný. Žaloba bola doručená súdu až 28.01.2019, teda po trojročnej premlčacej dobe. Čo sa týka úrokov z omeškania, ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania.

28. V tomto smere súd poukazuje aj na právny názor vyslovený Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozsudku 16Co/414/2017 zo dňa 13.09.2018, v ktorom krajský súd konštatuje, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k § 565 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky (tak ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka), a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatnenie podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), t.j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú už splatné. Podľa odvolacieho súdu sa zákonodarca v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno, čo znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek,

ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd v závere tohto rozhodnutia konštatuje, že splatnosť však nenastáva uplynutím 3 mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky pre ktorú sa stane splatný celý dlh.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uzatvára, že uplatnený nárok je premlčaný, nakoľko žalovaný nezaplatil splátku zo dňa 15.10.2015, a teda od tejto doby začala plynúť aj premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Keďže žalovaný na pojednávaní vzniesol námietku premlčania a aj súd je ex offo povinný prihliadať na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože premlčaný nárok nemožno žalobcovi priznať a v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka ho ani vymáhať v súdnom konaní.

30. Keďže súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania žalobného nároku, nezaoberal sa ďalej meritom veci.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý hoci mal plný úspech vo veci a patrí mu náhrada trov konania, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu zo spisu nijaké trovy nevyplývajú.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia, na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, Lučenec písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že,

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.